

مهه‌باباد قهره‌داغی

گوناھی فریشته‌یه‌ک

بیهوده‌یه بپرسیت و بیهوده‌یه
 به‌سفدانه‌وه‌ی پرسیار له‌بارهی
 به‌ختیاریه‌وه. ئەگەر
 به‌خت یارم بووایه، زهمینه
 بۆ خلیسکانم نه‌ده‌سازا و
 نه‌ده‌که‌وتمه نیو گێژاویکه‌وه
 ده‌ریازیوونی ئەسته‌م بیت.
 باسی سه‌ره‌تات بۆ بکه‌م یان کۆتایی؟
 ئەگەر له کۆتاییه‌وه ده‌ست پێ بکه‌م،
 ده‌زانم تۆ هەر ده‌پرسی و ده‌پرسی
 تا بزانی هۆی گه‌یشتنی من به‌م
 ریگه‌ بنه‌سته‌ چی بوو! چاک
 ده‌زانم ئیستا چه‌ند پرسیار
 له‌ بازنه‌ی سه‌رتدا

دهخولیتنه وه و دهتهوئیت ناراسته‌ی منیان بکه‌یت. به‌وه نییه من زانکۆم ته‌واو نه‌کردوه، به‌لام ئەم گێژاوه فیئری کردووم له کرۆکی ژیان و ناخی ئینسان تۆ بگم. ده‌زانی یه‌کیک له ئاواته‌کانی منیش ئەوه بوو بێم به‌ روژنامه‌نووس؟! ده‌مخواست پسیپۆرانه ئەو کاره بگم، بۆیه بۆ ئەوه خۆم ئاماده ده‌کرد که دوا‌ی ته‌واو‌کردنی قو‌ناغی ئاماده‌یی بجمه به‌شی راگه‌یاندن. ئاخ، چۆن ئەو ئاواته‌م نه‌هاته دی و روژگار چهند نامیهره‌بان بوو له‌گه‌لمدا. تۆ ته‌ماشاش منیش چهند گه‌مژهم، روژگاری چی و نامیهره‌بانی چی؟ هه‌میشه فیئری خۆمان هه‌لبخه‌له‌تینین و نه‌چینه سه‌ر مه‌به‌ست! ده‌شی ئیستاش نه‌وئیرم ناوی ببه‌م و بلایم ئەو نامیهره‌بان بوو له‌گه‌ل مندا نه‌ک روژگار؟ پێش ئەوه‌ی بپرسی ئەو کێیه و چ نامیهره‌بانییه‌کی له‌گه‌ل کردووی، خۆم بۆت باس ده‌کهم. باسی خلیسکانیکت بۆ ده‌کهم که ده‌سال به‌ر له‌ ئیستا به‌ره‌و لیژایی به‌ریداومه‌ته‌وه. ده‌ساله‌ به‌ خیراییه‌کی پتوهری هه‌ست به‌ خلۆربوونه‌وه‌ی به‌رده‌وامی خۆم ده‌کهم. با له‌وئوه‌ ده‌ست پت بگم که ته‌مه‌نم شانزه‌سال بوو، تازه‌ دواناوه‌ندیم ته‌واو کردبوو، له‌ به‌شی ئەده‌بی ئاماده‌یی ده‌مخوئیند. بۆیه باسی له‌وه‌ پێشتر ناکهم، چونکه ژیانیک ئاسایی ده‌ژیام و له‌ خیزانیکی مامناوه‌ندی و له‌ سایه‌ی دایک و باوکیکی ئاسایی و میهره‌بان ژیانم به‌سه‌ر بردبوو. جیاوازی من له‌ هه‌موو ئەوانه‌ی ده‌روبه‌رم، جوانییه‌ک بوو هه‌ر له‌ مندا لێیه‌وه زۆر جار که‌سانی که ده‌یاندم به‌ دایکیمان ده‌گوت وه‌ی ماشه‌لا خوا چ توحفه‌یه‌کی دروست کردووه. دایکم چاوه‌زاریکی به‌ ئیچه‌وانه‌وه نابووم و به‌ بنیشت به‌ چهند تالکی قژه‌که‌مه‌وه‌ی نوساندبوو. دایکم زۆر ده‌ترسا له‌وه‌ی له‌چاو بجم و به‌ تایه‌ت که نۆزگه‌ی بووم و یه‌که‌مین هه‌ستی دایکایه‌تی خۆی له‌ مه‌مکپیدانی من چه‌که‌ره‌ی کردبوو. ئیستاش هه‌ندی جار بێر ده‌که‌مه‌وه و ده‌لیم، تۆ بلای ترسه‌که‌ی دایکم له‌ جیگه‌ی خۆی نه‌بووی و من له‌چاو نه‌چوویم. به‌لام ئاخۆ چ چاویکی پیس بیت و هی چ به‌دکاریک بیت منی و لای کرد که به‌ختیاری به‌ خه‌ونیش نه‌بینم.

شانزه‌سال بووم، به‌لای شانزه. له‌ ته‌مه‌نیکدا بووم که نه‌مه‌زانی بۆ حه‌زم له‌ روانینه‌ له‌ خودی خۆم، له‌ ئاوینه‌ی ژووره‌که‌مدا. شادمان ده‌بووم که چاوه‌کانی خۆم ده‌دی چه‌شنی ئەستیره‌ ده‌ره‌وشینه‌وه. شانازییه‌ک دای ده‌پۆشیم که ده‌مبینی ئەسمه‌ریکم خوینم هه‌له‌ده‌قوئیت و به‌وه‌ش که له‌ ریگه‌ی مه‌کتبه‌ کوروکال پێیان ده‌گوتم و من خۆم لای گیل

دهکرد، خوښییهک دهزایه نیو دهمارهکانم. روژتیکیان یهکتیکیان گوتی، تو ته ماشای نهو پهرییه نهسمه ره بکه، شهقامه که هی هژاندووه. یهکتیکی تر دهیگوت کچی جوان بو ئاورمان لی نادهیته وه خو شازاده نیت، دهک ههزاران شازاده به قوربانان بیت. نهو ویتریان دهیگوت، بیستومه ناویشی فریشته یه، نه مزانیوو خوا فریشتهش دنیریتته قوتابخانه کان. که له ئاوینه م دهروانی، هه موو نهو قسانم بیرده که و ته وه که کوران بویان فری ددهام و له ناخه وه چیژتیکیان پی ده به خشمیم، به لام وام دنواند گویم له هیچ نه بووه. که نهو توانجانه م ده بیست، گرم داده ماتم و گوناکانم خوینیان تی دوزا. پیده چوو که خوین دهریتته رومه تی نه سمه ریک، سیحر له چاوی به رامبه ر دهکات، بویه که من شهرم دهکرد، کورانی ریگی قوتابخانه ئالوده تر ده بوون. چهند کوریک هه بوون به رده وام نهو کاریان بوو، له ریگه ده وه ستان و چاوری به ربوونی قوتابخانه ی کچان بوون. له نیو نهو کورانه دا سهرنجی منیش بو یه کتیکیان کیش ده بوو، به لام به تیلهی چاو و به دزییه وه ته ماشام دهکرد و هینده ی بمتوانیایه نه مده هیشت سهرنجمان له یه کتر گیربیت و نهینی ناخه وم ئاشکرا بکات. ناره زوی خویندنه وم هه بوو، زورم ده خویندنه وه، هندی جار دوی ته و او بوونی دهرسه کان ده چووم بو کتبخانه ی گشتی و کتیم ده خواست تا له ماله وه بیان خویندنه وه. دوی سالیک سهرنج گورینه وه ی هندی جار ئاشکرا و زور جار نهینی، روژتیک شهممه بوو له کتبخانه ی گشتی نهو کورم دی، که نهویش منی دی و سهرنجمان له یه کتر گیربوو، وهک نهو ی کاره با بمگریت ته زویه ک به له شمدا تی پهری. دهستی هیئا ته وه قم له گهل بکات، منیش خیرا دهستم بو دریژ کرد و گویم به وه نه دا که هیشتا ئیمه یه کتری نانسین. که ده ستیمان بهر دهستی یه کتری که وت، پریشکی ئاگریک له دهستی ههردوو کمان بلند بووه و ههردوو کمان ده ستیمان کرد به پیکه نین و پیکه وه گوتمان وزه ی کاره بامان تیدایه. ریگه م دا له گه لم دابنیشیت تا بزانه م کوره کتیه که توانی نیگام گیروده ی ته ماشاکانی خو ی بکات و که ده بییم فه راموښییه ک بوونم ده بوژینته وه. نهو روژه له به ختی ئیمه کتبخانه که چول بوو، ده تگوت وزه ی گهردوون به مه به سته وه زمینه ی بو ژوانی ئیمه سازاندووه. له مبه ر و نهو به ری میژیک دانیشتیووین که یه ک مه تر مه ودای خستبووه نیوانمانه وه. میران دوو سال له من گه ورتتر بوو، به لام به به ژنوبالا و به روانین و رهنگیدا که میک زیاتر لهو ته مه نه ی دنواند. له دلی خو مده دهمزانی هیشتا زوو بو

بهستنی پهیمانیکې ئهفینداری، بهلام ئه و تیشکھی له چاوهکانی میرانهوه بهرهو من دههات، دهنگوت ئاوریشمیکی ونهوشهیییه، سهرتاپامی شهتهک دابوو و زمانیشمی بهستبووه. که داوای کرد پهیمان بهستین و ببینه ئهفینداری بهکتر، بی ئهوهی ههست به دۆخی بریاردان بکه، زمانم لهخۆیهوه هاتبوو گو و پپی گوتیوو که خۆشهویستی من تهنیا و تهنیا بۆ ئهوه و ئهوه دهپتته سهروکی میرنشینی دلم. لهو دانیشتنه بهداوه ئهوه بهمنی دهگوت فرۆ و منیش ئهوم به میرۆ بانگ دهکرد. ههموو جاریک که دهستم بهردهستی دهکوت، ههمان تیشک بلند دهبووه و ئهوه وزهیه ئیمهه دهخسته پیکهین. داوای زیاتر له دهیهمین دانیشتمان له کتیبخانهی گشتی، پیشنیازی کرد له شوینیکې تهنیا، دوور له کامیرای چاوی خه لک بهکتری ببین. من سهرهتا رازی نهبووم و ئهوه سهرزهنشتی کردم که بۆچی بریوی پی ناکه. نیگهرا ن بووم، بهلام سهرهرویییهکانی ئهوه تهمنه پالیان پیوه نام دوور له چاوی خه لک ژوانیک لهگه ل میرۆی خۆم بهستم. ئاخو ئهوهی من ههستم پی دهکرد بهرامبهه به میرۆ، نه تو و نه هیچ روژنامه نووس و نووسه ریکی دنیا ناتوانن دهی برن و بینووسنه وه. تهنیا پینووسی چاره نووس دهتوانی ئاوی داریژیت که سیحر له بوونمان بکات. چ پینووسیکه که دهتوانی چرکه به چرکهی ئهفین وا بنووسیتته وه که بکریت به کرداریکی هینده فریشتانه که ئیمه له بهرگی مرؤفا جاروبار پیادهی بکهین.

له بهکهم چرکهی دوور له چاوی خه لک و به بهرچاوی هه میشه کراوهی خواوه بی ئهوهی به چرپه یه کیش داوای مؤله تم لی بکات، خوای ئهفین ریگه ی داین بهکتری تووند له باوهش بگرین. زۆر جار بیر لهو باوهشه دهکهمه وه و له خۆم دهپرسم ئهوهی رووی دا تامه زرویی هه رزه کارانه بوو یان په یامیکې پیروژ بوو که دهبوو به ماچ بیگه یه نین. ختووکه یه کی یه زدانی سهرتاپای جهسته مانی گرتبووه وه و ههستم دهکرد چواردهورمان په پوله یه و به بیدهنگی سترانی ئهفین بۆ ئیمه دهچرن. پیم سهیر بوو میرۆ نهیویست دوورتر بریوا و له تخووبی ئهوه باوهش و ماچانه دا وهستا و پی گوتم فرۆ من کاریک ناکه م زیان به تو بگه یه نیت، من و تو هه ربه یه ک دهگه یین و ئه ودهم له ژووری نووستنی دوو عاشق که دهبن به هاوسه ری بهکتری، میرگوزاریک چی دهکه یین و دهبن به دوو په پوله ی هه میشه یی نیو ئه وه به هه شته.

سات نه بوو یه کتریمان له بیر نه بییت، سالیک بوو یه کتریمان خۆشده ویست و ئه گه ر چه ند روژیک دیار نه بووایه به بۆن دهمزانی له کوپیه و به ههست ده رکم ده کرد به چیه وه خه ریکه.

ئەو سالىك بوو له زانكو دهخويند و من بۇ تاقىكردنه وهكانى شهشه مى ئامادهىي خۆم ئاماده دهكرد. دام نابوو به پلهيهكى باشهوه له بهشى راگهياندن بخوينم. چهند رۆژيكي مابوو بۇ تاقىكردنه وهكان و دهبووايه سهردانىكي قوتابخانه بكم بۇ خشتهى وانهكان و ههندي كارى پيوست. له گهپانه وهمدان ئۆتمبيلايكى سپى كه پياويكى بهتمهمن لىي دهخورى و ژنيكى تهمن مامناوهندى له پيشهوه دانىشتبوو، له تهنىشتمهوه ستوپى گرت. پرسىارى عيادهى دوكتورىكيان كرد كه چهند كۆلانىك له سهرووى قوتابخانهكهوه بوو. ريگهكه م پى گوتن، بهلام واين پيشان دا ناوونيشانهكه سهخته و نايدۆزنهوه. داوايان كرد له گهلىان سواربم و ريگهكهيان پيشان بدم. منيش سواربووم و له پشتى ژنهكهوه دانىشتم و ئامازهم دا لهو كۆلانهوه برۆن. تهنيا دهقهيهكى پىچوو كه ژنهكه سپرايهكى دهرهينا و به خىرايى بهرهو دهموچاوى من بۆنيكى بهردايهوه. كه بههۆشى خۆم هاتمهوه بروام به چاوهكانى خۆم نهكرد. له ژوورىكي ئهوهنده رازاوهدا بووم كه پيشتر له خهونيش نه ميبينبوو. هيشتا چاوم به شتومهكهكانى ناو ژورهكهدا دهگىرا و به سهرساميهوه سهرنجم دهدا. كه تهماشايهكى خۆم كرد روت و قووتم، ئىنجا پر به گهرووم هاوارم كرد و ژنهكه هاته ژورهوه. ئىنجا زانيم من فريندراوم و به بيهۆشى هينراومهته ئهوشوينه. ژنه تهمن مامناوهندييهكه زۆر بىباكانه گوتى فريشته خاوهنى ئه م ماله پياويكى گوره و دهولهمنده، له ريگهى قوتابخانه تۆى ديوه و حهزى لى كردوى. ئهوه ئه مجاره بهم شپوهيه هينامانى، چونكه دهمانزاني ئه گهر پيشنيازت پى بكهين نايهيت. دهزانين له گه ل مىران ناويكدا خهريكى عشقبازيت، بهلام له مهودوا خۆت وهره و ههر جارى بىيت بۆ لاي جهنابى، سه د دۆلارت ده داتى، بهلام ئه مجاره له بهرئهوهى پهردهى كچينىتى برد، پىنج سهدى بۆ داناويت.

كه ئه قسهيه م بىست، نازانم چىم لى هات، بهلام به دم قريشكهيه كه وه بورامهوه و ماوهيهك ئاگام له دنيا نه ما. نازانم بۆچى مرۆف ئه وهنده سهرسهخته و لهو كاتانهى كه ئارهزوى مهرگ دهكات، نامريت. نازانم بۆچى و له پىناوى چ ژيانىكدا به ئاگا هاتمهوه! به دم هه نيسكه وه جنپوم بهو پياوه دهدا كه نه مدهزاني كىيه و بهو ژنهى كه به فيل منى گه يانده نپو ئهو كۆشكه بۆگه نه. هه ستم كرد هه موو شتيكى نپو ئهو ته لاره گلاره و هيز نيهه بتوانيت پاكي بكاتهوه. گريام و گريام و گريام، ئافرهتهكه ههر بىباكانه جگهرهى

دهكيشا و وهك ئهوهى من يهكهه و دوا نيچيرى نههه، به زهردهخه نهيه كه وه جاروبار ئاوپرى
 ليم دهدايه وه. كه تهماشاي كاترميرى نيو ژورره كهه كرد، پينجى ئيواره بوو. ئيستنا چؤن
 بچمه وه بؤ ماله وه كه له دهى به ياننييه وه هاتبوومه دهره وه و چيم به باوك و دايمك گوتبا!
 پاره كهه ههلايه سهه ژنه كه و ده مويست ريگهى چوونه دهره وه بدؤزمه و لهو كؤشكه بؤگه نه
 دهر باز به، به لام ژنه كه به خه مسارد بييه وه گوتى سبه ينى سهعات ده وه ره وه بؤ لاي جه نابى.
 قيژاندم به سه ريدا و گوتم نه خير نايه مه وه، من لهو كه سانه نيم كه ئيوه بؤ ده گه ريئن. من
 خاوه نى په يمانى كه ئه فينداريم له گه ل كه سيكدا كه به قهد روحى خؤم خؤشيم ده ويئت.
 ئه مجاره ده ستى گرتم و له سهه كورسييه كه داى نام و گوتى تازه كه س تؤى ناويئت و
 فه رموو تهماشاي ئهه ديمه نه دلرفينه بكه. كه فيديو كهى هه لكرد، هيندهى نه مابوو بمرم.
 ئاي خوايه بؤ نه مردم، بؤ؟! ئه وه من بووم وهك پارچه په رۆيه كهى نه رم له سهه ئه وه سيسه مه
 راكشابووم و زوومى كاميرا كه سه ره تا خرابوو سهه ده موچاوم تا جوان ديار ويئت و
 بزانيئت ئه وه كييه. ئينجا ته واوى جه ستهمى به رووتى پيشان ده دا. لهو ساته دا نه فره تم
 لهو جوانييهى خؤم كرد كه تووشى ئه وه به لايهى كردم. كاميرا كه جوانييه كهى پيشان ده دا كه
 دلنيام خوا خؤشى سهه سام ده بوو بهو دا هيتانهى خؤى. جوانييه كه بوو له ئاوينهى
 ژورره كهى خؤشمدى بهو چه شنه نه مديبوو. ئاخه من له ماله وه تهماشاي ده موچاوى خؤم
 ده كرد و قهت جار يك خؤم به رووتى پيشانى ئاوينه نه دا بوو. من نازانم بؤچى خوا
 جوانييه كهى جياواز به هه ندى كه س ده دات و بؤچى من يه كيك بووم لهو كه سانهى كه هه لى
 بژارد بووم توانا و كارامه يى خؤيم تيدا تا قى بكاته وه. به لام چى له سيما و جه ستهميه كهى
 جوان بكهه كه ئيتر جيگهى روحى تيدا نه بيته وه. ئاي لهو كاره ساته خوايه چى ده بينم؟
 جه نابى پايه دار چى پى نه كردووم؟ ئاخه ئه وه من بيهؤش بووم خؤ خوا هؤشيار بوو؟ نهك
 هؤشيار بييه كهى ساده، به هؤشيار بييه كهى باله وه له ويئ ناماده بوو، چؤن گوئيان به ويش نه دا و
 منيان ئاوا گرفتار كرد؟! به مندالى دايمك زؤر جار ئه وهى پيم ده گوت كه خوا ئاگه دارى
 خسهى مار و ميرووه. كه ده گريام و تهماشاي فيلمى فيديو كهه ده كرد كه منى تيدا ئه تك
 كرابووم، ريك به ويئنهى شه سته باران فرميسك به روومه ت و لاچا وه كانم ده هاتنه خواره وه.
 ئه ويش بيباكانه پيى گوتم ئه گهه سه بهى خؤت نه يه يته وه، ئهه فيلمه ده نيرين بؤ دايمك و
 باوكت و بؤ ميران. چوومه وه بؤ ماله وه و هه زار درؤم ريكخست تا له سزاي درهنگه اتنه وه

رزگارم بیت، به لام چی رزگاری دهکردم له ههستی که به تهواوی ئەندامهکانی له شمی ژهراوی کردبوو.

ئەو شهوه ههتا بهیانی دهگریام و سه‌رینه‌که‌مت بگوشیبايه فرمیسیکی لی دهچۆرا. به‌دهم ئەو گریان و ههسته تال‌هوه له‌گه‌ل خوا د‌ه‌دوام. گله‌یی و گازهنده‌ی زۆرم لی کرد که بۆ نه‌پیاراستم و بۆ خلیسکانیکی وای کرده چاره‌نووسم؟ سبه‌ینی به ترس و له‌رزه‌وه به‌ره‌و ئەوی چووم. له‌و کاته‌دا که جه‌نابی دهستی برد جله‌کانم له‌به‌ر دابکه‌نی، من روحی خۆم ره‌وانه‌ی لای میرۆ کرد و جه‌سته‌م به‌م سپارد شیله‌که‌ی بمژیت. تاقیکردنه‌وه‌کان ده‌ستیان پێ کرد و من له‌باتی هۆلی قوتابخانه، ده‌چوومه ژووری نووستنی ئەو پایه‌به‌رزهی که شه‌وانی له‌گه‌ل خانمه‌که‌ی خۆی و رۆژانی له‌گه‌ل من و هاوشیوه هه‌ل‌خلیسکینراوه‌کانم به‌سه‌رده‌برد. میرۆم بینی و تکای لی کردم پێی بلیم بۆچی وا ژاکاوم و بۆچی ده‌لیی به‌سه‌ر ئەم دنیا‌یه‌وه نیم. فه‌رامۆشم کرد و هیچم نه‌گوت. چیم گوتبا؟

دوارۆژی تاقیکردنه‌وه‌کان که به بی روح و به جه‌سته‌یه‌کی تاریکه‌وه چوومه کۆشکه‌که‌ی، باوه‌شی پێدا کردم و تیر گوشیمی به خۆیه‌وه. نازانم چۆن هه‌ستی به بیرویی من نه‌ده‌کرد و چێژی له له‌شیک ده‌بینی که به‌تال‌ه له وزه‌ی خوایی. کراسه‌که‌ی مه‌کتبه‌ی له‌به‌ردام‌ایم و به‌که‌یفی خۆی له نێو جوانی و رووتی مندا به‌دوای که‌یف و سه‌فا ده‌گه‌را و که ده‌یدۆزییه‌وه له خۆشیاندا ده‌له‌رییه‌وه. ئەوجاره بوو جه‌نابی گوتی ئەگه‌ر ده‌ته‌وی بمینیته‌وه لیره، خۆت ببه به خانمی ئەم ماله، چونکه ئەم ماله‌م ته‌نیا بۆ که‌یف و سه‌فایه، ژن و منداله‌کانم له کۆشکیکی ترن له شاریکی تر. ده‌مزانێ تازه هه‌ل‌خلیسکیندراوم و ئەو فیلمانه‌ی له من گیراون به‌شی کوشتن و هه‌لاهه‌لاکردنم ده‌کات، بۆیه بریارم دا ئیتر نه‌چمه‌وه مانی خۆمان و له‌وئ بمینمه‌وه. ئەگه‌رچی زه‌ره‌یه‌ک خۆشیم له دیداری نه‌ده‌بینی، چونکه ئەو روحی منی به زیندوویی له چال نا، به‌لام رۆژیک داوام لی کرد و ته‌نانه‌ت لیشی پارامه‌وه که بمکات به هاوسه‌ری ژیا‌نی خۆی، که‌چی قاقا پیکه‌نی و هه‌ر ئەو ئیواره‌یه له‌گه‌ل خۆیدا براده‌ریکی هینابوو، شه‌وی منی پیشکیش به‌و کرد و خۆی گه‌رايه‌وه لای هاوسه‌ره‌که‌ی. ئیتر ئەو رووی پێ نه‌ده‌دام و ره‌فتاری خراب بوو له‌گه‌لمدا، براده‌ره‌که‌ی بردمیه‌وه مالتیک له ماله‌کانی خۆی. له‌ویوه ئیتر ده‌ستاوده‌ستم پێ ده‌کرا و بۆ ئەم شار و ئەو شاریش ده‌هیندراوم و ده‌بردام.

له گه ل هه ركي بام و جهسته م له باوه شي هه كه سي با، بير و خيال و روح و دهر و نوم له لاي ميري بوو. دوو سال بوو تا گام لتي برابوو، هه روهك چو ن نه مده ويرا تا گه داري مالي باوكم و كه سوكارم بيم و توخني ئه و گه رهك و ماله بكه وم. ده مزاني كه سوكار دواي هه ره شه يه كي بيهوده بو كوشتنم تازه ده ستيان ليم هه لگرتوو و نا يانه وي ناو يشم بيستن. فريشته ئيستا له لاي ئه وان ديودرنجه، كچي كه شه ره فياني تكاندوو. دواتر زانيم ميري سه ري خو ي به ره و هه نده ران هه لگرتوو و نازانم كه وتوو ته كام و لات، به لام له هه ر كو ي بيت روحي من له وييه و لتي نابيته وه.

ده سال تي په ريوه به سه ر خايسكاني من و شو ريوونه وم به ره و دوزه خي ئه و كارخانه يه ي كه جه نابي يه كي كه له دا هينه راني بوو. له و ده سال دا به ختيا ري شتيك نه بوو به خه ونيش بي بينم، نهك بو يرم بيرى لي بكه مه وه. هه تا ئيستا ش ترووسكا ييه كي به ختيا ري ري گه ي دل و ري چكه ي دهر و نوم نادو زيته وه. ده ساله له فريشته يي كه وتووم و له بهر دووشى گونا هدا مه له ده كه م و كو شكي گلا و نه ماوه ميوانداري له له شم نه كات.

ئيستا كه هه والي كو ژراني له دنكو ياسدا په خش كرايه وه، ده زانم ئه وه خواي منه و دواي سالانتيكي زور ئينجا نيوه ي نزا كه مي به جي گه يان دووه. شه وان پيش ئه وه ي هوشم به خه و بسپيرم له خوا ده پارامه وه هه لا هه لا بيت و ناوي بز بيت و بز بيت. ئه وه تا هه لا هه لا بووه و ئه وه نيوه ي نزا كه مه هاتوو ته دي، به لام من هيچ چيژ له و مه رگه ي ئه و نابينم، چونكه ئه و دوخه ي كه مني تيدا كرام به قورباني هه ر به رده وامه و به و مه رگه ي كه ئه و يش به ري كه وت به ده ستي دوژمناني گه ل به ده ستي هينا، نه ناوي بزر ده بيت و نه ده زريت، به لكو نازناوي قاره ماني بو خو ي مسو گه ر كر دووه. ئيتر قسه كردني من سوودي چييه و تا به ياني داستاني نازاره كانم بگيرمه وه كي باوه ر به بي گونا هي فريشته يه ك ده كات! بيهوده يه گيرانه وه و هه لدا نه وه ي قه تماغه ي زامه كان، تازه هه مووتان به يه كده نگ بريارتان داوه كي قه حبه يه و كي قاره مان.

۲۰۰۹/۹/۱۲